

Kes Sesini de Sus Kahrolası Sus

– Kuşdili · 01 Ocak 2011

Günaydın sim yine kendini kaybettin.ne desem ne yapsam yetmiyorum kendime tatminsizlik duygusu herşeyi ateşe veriyor .damagımdaki bi damla tat tüm yemeği unutturuyor. vicdansızlık her yerimi sarmış durumda kırdığımda kırılanıda kıranıda umursamaz oldum. gülüşlerim hep sahte yalandan ağlayamıyorum bile,neden niye diye soramıyorum huzursuluktan kaçıyor, sahte olaylara sığınıyorum,kafamı yoramam diyerek sevdiğimi terkediyorum bu ne yaa.. ben nerden geçiyorum.hangi yoldayım nerde uçuyor,hangi nehirde yüzüyorum... her gün çıkıyorum sokaklara tüm parçaları ellerimle yokluyorum ,yinede bulamıyorum çocuklugumu

kalemimden ölüm akıyor bu gece
bir diken batırıyorum elime ,
hayattamıyım yaşıyormuyum diye,
yine açlık oyunlarım başlıyor
sussss ne olur..Yine kan akıcak suss

anne ben şimdi büyüdüm mü?
kim çaldı çocuksu gülümsemelerimi benden kimm
verme eskiciye onlar benim elbiselerimmmmm
herkes büyümü anne büyüdükçe acı çekiyorum
anne keşke küçükken öldürseydin beniii

eskiden özür dilerdim kırdımmı birini .şimdi sadece herkes beni anlasın istiyorum.sığındığım hiçbirşey kaldı..
sabah akşam dizi izliyorum.konuşmak istiyorum iki cümle kuramıyorum çoğu kez karşımdakileri küçümsüyorum.
yazmak istiyorum yazamıyorum cümleler bölük pörçük yazdığımı bazen ben bile anlamıyorum .
sevmek istiyorum orda biyerde biliyorum ama nasılseveceğimi bilemiyorum çok korkuyorum,
korktukça mutsuzlaşıyorum kozamı örüp sahte gülüşlerle dolduruyorum.taktığım maskeyle dışarıya gülüyor
içime ağlıyorum

üşüyorum simmm, al ısıt çılglıklarımı avuçlarında

akrep neden ısırırki yelkovanını.
acı üstüne acı örüyorum sırtıma.
kırbaç üstü kırbaç diziyorum,
sık dişlerini dayan simm .
bu sefer beni bırak onun için dayan ,bu kuduz fırtınalara .
göz göze düşman birini açsam digeri kapanıyor.
ölmeden bişey değışmiyorr usta..
banamı öle geliyor yoksa gerçekten ayrılıkmı görünüyor ufukta.

herzman anlaşılması zor biri olmuşumdur..ben istemezsem kimse anlamaz. ama bukadar anlaşılmaz
olmak
hiçbişey kazandırmıyorki bazen diyorum hayata karışayım bu seferde çok sıradan geliyor hayat
bazen diyorumki uçsammi yoksa denizlerdemi yaşasam ama marifet bu degilki .uçmak kuş işi, yüzmek
balık
bize marifet hayat degilmi halk degilmi hakk....

gelme üstüme ne olur çıgııklarınla gece
biliyorum ölmemi istiyorsun tuzak hazırlıyorsun
vazgeç(e)miyorum her gece ölmekten
gülüyorum aciz halime.
yine birileri aklını kaçırdı.
oysa yazmak için yeterince acım vardı
acılar çiçek açarmı hiç?
gülüyorum deliligime...

bilen varmı anlıyan varmı hayat sadece hayat degil farkına varan varmı.ya bildiklerini unutucan sim yada
bunlarla yaşayacan hiç birşey olmamış gibi ama nasıl de bi....

gözlerimin dili dönmüyor.
önce annemi görüyorum hayal mayal.
sonra terk ettiğim şehri
ıslak kaldırımları bir köşeye tutunmuş kuru bir agacı
yapraklar yuvarlanıyor caddede süpürüken yoları
eziliyorlar aykalar altında
ayaklar burda insanlar nerde
tekerler burda arabalar nerde..
ne olur simm benden uzakdur bu gece...